

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Oulíkové, soudkyně Martiny Kotouček Mikoláškové a soudce Richarda Galise ve věci

žalobců: a) M. Č.
 b) J. Č.
 oba bytem X
 oba zastoupení advokátem Mgr. Štěpánem Ciprýnem, LL.M.
 sídlem Rumunská 1720/12, Praha 2

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
 sídlem Zborovská 81/11, Praha 5

za účasti: 1. P. B.
 2. J. B.
 oba bytem X
 oba zastoupení advokátem JUDr. Ondřejem Trubačem, Ph.D., LL.M.

sídlem Na Poříčí 1079/3a, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 3. 2025, č. j. 040770/2025/KUSK,

takto:

I. Žaloba žalobkyně b) se odmítá.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

- II. Rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 3. 2025, č. j. 040770/2025/KUSK, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o žalobě žalobkyně b).
- IV. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci a) náhradu nákladů řízení o žalobě žalobce a) ve výši 21 404,10 Kč do třiceti dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobce a).
- V. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.
- VI. Žalobkyni b) se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč, který jí bude vyplacen do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Městský úřad Č. (dále jen „stavební úřad“) rozhodnutím ze dne 24. 10. 2024, č. j. MěÚ/18620/2024 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), nenařídil osobám zúčastněným na řízení jako vlastníkům stavby (dále jen „stavebníci“) odstranění stavby *garáže u rodinného domu č. p. X*, postavené a zkolaudované na pozemku p. č. st. XA v k. ú. Č. (dále jen „stavba“). V odůvodnění uvedl, že stavebníci doložili odborné vyjádření autora projektové dokumentace stavby Ing. Š., dle něž byly odchylky stavby provedeny z praktického důvodu ochrany majetku a stavba je v současné době vizuálně ve stavu, ve kterém se nacházela během provádění závěrečné kolaudační prohlídky v lednu 2006, na jejímž základě byla zkolaudována. Stavební úřad provedl dne 14. 6. 2024 kontrolní prohlídku pro ověření vzdálenosti stěn garáže. Dále oslovil s žádostí o součinnost subjekty z oboru geodézie, ale bez odezvy. Proto ověřil z katastru nemovitostí, že vzdálenost stěn odpovídá měření na místě. Stavba je v katastru zapsaná na základě geometrického plánu Ing. Č., který byl doložen ke kolaudačnímu řízení. Stavební úřad na místě naměřil vzdálenost 6,59 metru mezi body 3 a 8, což odpovídá měření dle katastru nemovitostí. Dle projektové dokumentace by vzdálenost těchto kót měla být 6 metrů. Z toho vyplývá, že během realizace stavby došlo k odchylkám od projektové dokumentace, které však byly zřejmé již během závěrečné kontrolní prohlídky provedené v rámci kolaudačního řízení a které patrně neměly vliv na funkci stavby a její okolí, neohrožovaly zdraví a bezpečnost osob a nebránily řádnému a nerušenému užívání stavby. Stavební úřad tak dospěl k závěru, že stavba je v souladu s pravomocnými rozhodnutími.
2. Proti prvostupňovému rozhodnutí se odvolal žalobce a) jako vlastník rodinného domu na sousedním pozemku p. č. st. XB v k. ú. Č. Žalobkyně b) se proti němu neodvolala, přestože s ní stavební úřad také jednal jako s účastníkem řízení a prvostupňové rozhodnutí jí doručil dne 1. 11. 2024.
3. V záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalovaný prvostupňové rozhodnutí potvrdil a zamítl žalobcovu odvolání. Žalovaný konstatoval, že dle katastru nemovitostí a projektové dokumentace Ing. Š. je zřejmé, že žalobcův rodinný dům je umístěn na společné hranici s pozemkem p. č. XA ve vlastnictví stavebníků. V místě současné stavby stála stavba přístřešku, která byla postavena ode zdi domu stavebníků ke zdi domu žalobce, čímž byla zastavěna proluka. Stavebníci na základě pravomocného stavebního povolení dosavadní stavbu přístřešku odstranili a vystavěli stavbu garáže, jejíž

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

šířka byla předurčena vzdáleností mezi rodinnými domy. Hloubka stavby směrem do dvorního traktu byla v projektové dokumentaci navržena rozšířit na celkových 6 metrů. Nedodržení hloubky je zřejmé z geometrického plánu Ing. Č. předloženého v kolaudačním řízení. Údaje ze seznamu souřadnic geometrického plánu odpovídají aktuálním údajům katastru nemovitostí. Stavební úřad fyzickým přeměřením zjistil, že obvodová zeď garáže byla při realizaci posunuta o 0,59 metru směrem do dvorního traktu rodinného domu č. p. X. Půdorysná změna vyvolala i změnu v zastrěšení garáže (stavební úřad zjistil, že přesah činí 1,4 metru). Ačkoliv z protokolu z ústního jednání spojeného s místním šetřením ze dne 3. 1. 2006 ani z kolaudačního rozhodnutí jednoznačně neplyne, jaké změny oproti schválené projektové dokumentaci byly schváleny, z geometrického plánu předloženého ke kolaudaci je zřejmé, že se jedná o posunutí jedné z obvodových stěn. Lze oprávněně předpokládat, že stavební úřad tuto změnu stavby posoudil jako změnu oproti projektové dokumentaci, kterou není nutné projednávat v samostatném řízení. V tomto smyslu se vyjádřil i Ing. Š. v odborném vyjádření ze dne 29. 4. 2024, dle něž je stavba v původním stavebním provedení od doby kolaudace. Stavební úřad vyhodnotil, že změnu oproti projektové dokumentaci není nutné projednávat v řízení o změně stavby před dokončením, vzal ji na vědomí a vydal kolaudační rozhodnutí, které nabylo právní moci dne 6. 2. 2006.

4. Žalovaný dodal, že úkony stavebního úřadu vydávané v minulosti neobsahují tytéž náležitosti jako nyní (zejm. nejsou přesně formulovány co do popisu povolované či kolaudované stavby). Na základě úrovně zpracování však nelze platnost těchto správních aktů zpochybňovat, neboť by se tím podstatně narušila právní jistota adresátů a dlouhou dobu zachovávaný *status quo* (zde téměř 20 let). Posouzení povahy změny stavby přísluší stavebnímu úřadu a nikoliv stavebníkovi. Stavební úřad disponuje odbornými znalostmi z oblasti stavebnictví a architektury. Je mu také znám architektonický ráz budov či urbanistický charakter konkrétní lokality a rovněž stávající praxe posuzování určitých změn staveb. Před vydáním kolaudačního rozhodnutí stavební úřad při prohlídce dokončené stavby zkontroluje, zda byly dodrženy podmínky, jimiž ve stavebním povolení omezil právo stavebníka stavět. Absence promítnutí konkrétního posouzení do kolaudačního rozhodnutí nebo protokolu z místního šetření však neznamená, že lze na zrealizovanou stavbu po 19 letech od kolaudace nahlížet jako na stavbu provedenou v rozporu se stavebním povolením a projektovou dokumentací. V průběhu řízení o odstranění stavby nebylo stavebním úřadem prokázáno, že stavebníci provedli stavební úpravy nad rámec pravomocného kolaudačního rozhodnutí ze dne 9. 1. 2006.
5. Odvolací námítka shledal žalovaný neopodstatněnými s ohledem na to, že zjištění a důkazy jsou přesvědčivé. Kolaudační rozhodnutí, jímž stavební úřad schválil změny stavby oproti projektové dokumentaci, již nelze ve smyslu § 94 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, přezkoumat, neboť uplynula lhůta pro vydání rozhodnutí v přezkumném řízení. K námitkám ohledně požadavku na požární zeď mezi garáží a rodinným domem žalovaný uvedl, že dle projektové dokumentace nebyla požární zeď navržena a její provedení nelze vymáhat. K námitce týkající se nemožnosti provést zateplení štitové zdi žalobcova rodinného domu žalovaný konstatoval, že již v době před a při povolení stavby muselo být účastníkům zřejmé, že v případě realizace zateplení štitové zdi bude muset nastat dohoda mezi vlastníky sousedících rodinných domů s ohledem na to, že žalobcův rodinný dům je umístěn přímo na společné hranici a pro realizaci zateplení bude nutné využít sousední pozemek. Změna oproti schválené projektové dokumentaci nemůže mít vliv na dohodu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

mezi vlastníky sousedících staveb. S dalšími námitkami, z nichž plyne, že žalobce se domnívá, že mu stavebníci působí škodu nevhodnými zásahy (použití nátěru a odstranění soklu), se žalobce musí obrátit na soud.

Žaloba a její doplnění

6. Žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), se žalobci domáhají zrušení napadeného rozhodnutí.
7. Žalobci namítají, že došlo k zásahu do vlastnického práva k jejich domu, neboť stavba byla provedena v rozporu se stavebním povolením a projektovou dokumentací. Tyto změny nebyly zohledněny a projednány ani v rámci kolaudace. Z důvodu prodloužení zastřešení garáže na 8,2 metru a posunutí obvodové zdi o 0,59 metru žalobci nemohou realizovat zateplení štítové stěny domu, která sousedí se stavbou (garáží). V důsledku změn také dochází k pomalému odvodu střešních vod z tajícího sněhu, čímž je poškozována fasáda domu žalobců. Taktéž byla zabráněna část nemovitosti žalobců, která je užívána bez právního důvodu. Stavební úřad dostatečně neochránil jejich procesní a vlastnická práva. Bez jejich souhlasu stavbu protiprávně povolil a zkolaudoval. Napadené rozhodnutí je navíc nepřezkoumatelné pro nedostatečné zdůvodnění.
8. V doplnění žaloby, které bylo soudu doručeno ještě v rámci lhůty dle § 306 odst. 2 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, žalobci obsáhle popisují, že jim dne 24. 5. 2006 stavební úřad povolil zateplení domu. Se stavebníky se dohodli, že zateplení bude i nad jejich garáží. V průběhu prací stavebníci upozornili žalobce na poškození pozinkovaného plechu na střeše garáže v důsledku vlhkosti. Žalobci měli zájem situaci řešit po dokončení prací, nicméně stavebníci jim znemožnili vstupovat na střechu garáže. Žalobci se tedy obrátili na stavební úřad, který dospěl k závěru, že provedeným zateplením v rozsahu 8 cm od zdi domu by bylo zasahováno na pozemek stavebníků. Zastavil proto řízení o opatření, jímž by stavebníkům bylo uloženo strpět zateplovací práce. V mezidobí začaly odpadávat již nalepené zateplovací desky a zbývající materiál svévolně odstranili stavebníci, čímž žalobcům vznikla škoda. Žalobci již tehdy poukazovali na zprávu geodeta, dle které nelze hranice pozemků určit s přesností nižší než 14 cm. Upozorňovali i na to, že svod z garáže je instalován na dům žalobců a na domě je otlučená fasáda (sokl). Stavebníci tedy svévolně zasahovali do domu žalobců, což stavební úřad „v rámci předmětného řízení“ zcela opomněl zohlednit. Žalobci dále situaci neřešili, neboť uvěřili stavebnímu úřadu. V roce 2023 se opět rozhodli oslovit stavebníky s žádostí o dokončení zateplení. Stavebníci však požadovali finanční úhradu 50 000 Kč. V roce 2024 žalobci zjistili, že stavba (garáž) je postavena v rozporu s projektem. Je o více než dva metry delší, má jiný sklon střechy a zřejmě byly porušeny i protipožární předpisy. Žalobci také zjistili, že zasahování do pozemku stavebníků deskami o šířce 8 cm se vůbec nezakládá na pravdě (nebylo ve spise žádným způsobem dokladováno). Obrátili se proto na stavební úřad s podnětem na odstranění stavby garáže. V řízení o této „žádosti“ stavební úřad chyboval a protahoval je, což musel napravovat žalovaný. V konečném důsledku stavební úřad vydal prvostupňové rozhodnutí, které žalobci napadli odvoláním, o němž bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím.
9. Žalobci namítají, že správní orgány dovodily, že ze spisu nevyplývá, jaké změny oproti schválené projektové dokumentaci byly schváleny, ale současně uzavřely, že lze předpokládat, že stavební úřad tyto změny posoudil jako změnu oproti projektové dokumentaci, kterou není nutné projednávat v samostatném řízení. Tato úvaha podle Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

žalobců není podložena žádnými konkrétními argumenty a dokumenty. V rozhodnutích správních orgánů např. zcela absentuje bližší popis toho, jaké parametry garáže byly hodnoceny, v jakých limitech a na základě jakých předpisů mohl vzít stavební úřad změny pouze na vědomí apod. Skutečnost, že rozhodnutí dle dřívějších předpisů nejsou natolik detailní jako nyní, není důvodem pro nedodržení požadavků na zdůvodnění rozhodnutí dle nynějších předpisů, zejména pokud správní orgány neuvedly nic bližšího k důvodům, pro které považují postup při kolaudaci garáže za správný. Správní orgány se i nedostatečně vypořádaly s argumentací žalobců, což způsobuje nepřezkoumatelnost jejich rozhodnutí. Jejich obsahem mělo být posouzení, zda stavba vyžaduje dodatečné projednání.

10. Žalobci setrvávají na stanovisku, že stavba byla provedena v rozporu se stavebním povolením, resp. kolaudační rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy. Stavba sama o sobě je také postavena v rozporu s právními předpisy, neboť bezdůvodně zasahuje do vlastnického práva žalobců a působí jim škodu.

Vyjádření žalovaného

11. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. Poukazuje na to, že žalobkyně b) nebyla odvolatelkou v řízení před žalovaným. Uvádí dále, že na základě podnětu žalobců na nečinnost přikázal stavebnímu úřadu, aby řádně prošetřil jejich tvrzení. Stavební úřad zahájil řízení o odstranění stavby, v němž posoudil, zda došlo ke změně dokončené stavby garáže v období od kolaudace. Na základě posouzení ověřené projektové dokumentace, fyzického stavu na místě a dalších důkazů konstatoval, že stavba nedoznala v tomto období změn, a proto nenařídil odstranění. Žalovaný dospěl k závěru, že stavební úřad postupoval řádně a opřel se o důkazy, dle nichž stavebníci neprovedli stavební úpravy dokončené stavby nad rámec pravomocného kolaudačního rozhodnutí ze dne 9. 1. 2006. To žalobci v podstatě ani nezpochybňují. Žalovaný opakuje, že starší rozhodnutí často neobsahovala podrobný popis povolované nebo kolaudované stavby. Přesto nelze jejich platnost zpochybňovat pouze z důvodu odlišné úrovně zpracování. Dle žalovaného nelze retrospektivně nahlížet na zkolaudovanou stavbu jako na stavbu realizovanou v rozporu se stavebním povolením či projektovou dokumentací jen proto, že stavební úřad do projektové dokumentace nevyznačil odchylky, které dle jeho názoru neměly podstatný vliv. Je s podivem, že žalobci vznesli své námitky proti stavbě až po dvaceti letech. Ze spisu je zřejmé, že se spíše jedná o sousedské spory žalobců se stavebníky, neboť nemohou dojít ke shodě ohledně zateplení štítové zdi domu žalobců. V této souvislosti se žalovaný, ač to do svého rozhodnutí neuvedl, zabýval i dobrou vírou stavebníků, kteří nemohli ovlivnit správní uvážení stavebního úřadu při kolaudačním řízení.

Replika

12. Žalobci dodávají, že na některé nesrovnalosti ohledně stavby poukazovali již v roce 2007. Dříve než nyní neměli prostředky, aby rozměry a sklon garáže kontrolovali. Rozpor s projektovou dokumentací zjistili až nyní při monitorování FVE dronem. Stavebníci nemohli být v dobré víře.

Vyjádření stavebníků

13. Stavebníci namítají, že žalobkyni b) nesvědčí „*aktivní legitimace*“, neboť nebyla odvolatelkou, a tudíž jí nesvědčí postavení „*účastníka řízení*“.
14. Dále mají za to, že žaloba je nepřípustná, neboť sleduje zjevné zneužití práva. Žalobci uplatňují svá práva mnoho let poté, co tak mohli poprvé učinit. Stavba byla zkolaudována Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

před více než devatenácti lety. V kolaudačním rozhodnutí bylo uvedeno, že nepodstatné odchylky v provedení stavby nevyžadují zvláštní řízení a byly vzaty na vědomí. Stavebníci tak žili více než dvacet let v dobré víře ohledně řádné kolaudace. Kolaudační souhlas lze v přezkumném řízení dle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon z roku 2006“) přezkoumat nejdéle do 15 měsíců. Žalobci po dobu více než 17 let proti stavbě a kolaudačnímu rozhodnutí nijak nebrojili. Pokud by změny stavby představovaly tak očividný a citelný zásah do práv žalobců, jistě by napadali zákonnost kolaudačního rozhodnutí v zákonných lhůtách. Žalobci nevyužili svého práva podat podnět k přezkumnému řízení. Stavebníci také mají za to, že žaloba sleduje nepoctivý motiv. Žalobci se jejím prostřednictvím snaží vytvořit na stavebníky nátlak, aby jim povolili zateplení štítové zdi. Žalobci v minulosti tyto práce začali provádět, nicméně v jejich průběhu vznikla škoda na majetku stavebníků, a práce navíc zasahovaly na jejich pozemek. Udělení souhlasu tak stavebníci podmiňovali nahrazením škody a zárukou, že nedojde k přesahům na jejich pozemek. Na to žalobci nepřistoupili a uchýlili se k nátlaku. Stavebníkům nabídli dohodu, že budou souhlasit s dodatečným povolením stavby garáže, pokud stavebníci budou souhlasit se zateplením zdi. Toto „obchodování“ podporuje závěr o nepoctivosti jednání žalobců.

15. Žalobu stavebníci pokládají i za nedůvodnou. Žalobní body jsou podle nich nekonkrétní, neboť není zřejmé, v čem žalovaný pochybil. Žalovaný se vypořádal se všemi odvolacími námitkami a napadené rozhodnutí je náležitě odůvodněno. Žalobce a) ve svém odvolání uvedl řadu tvrzení, u nichž neosvětil, v čem spatřuje rozpor s právními předpisy či nesprávnost prvostupňového rozhodnutí, popř. námitky, k nimž nemohlo být přihlédnuto pro koncentraci řízení dle § 82 odst. 4 správního řádu. Žalobci ani nespecifikovali, které námitky zůstaly nevypořádány. Stavebníci opakují, že stavba byla pravomocně zkolaudována v roce 2006 a v kolaudačním rozhodnutí bylo uvedeno, že nepodstatné odchylky skutečného provedení stavby od projektové dokumentace, které jsou v ní vyznačeny, nevyžadují zvláštní řízení a stavební úřad je vzal na vědomí. Jeho vydání předcházelo místní šetření. Do současné chvíle je stavba ve stejném stavebním provedení jako v okamžiku vydání kolaudačního rozhodnutí. Změny ve sklonu a přesahu střechy musely být při místním šetření diskutovány a shledány akceptovatelnými. Jednalo se o nepřehlédnutelnou a nezbytnou změnu stavby. Střecha stavby byla vybudována v rámci rekonstrukce a tato stavební úprava je zakreslena ve schválené projektové dokumentaci a byla pravomocně povolena stavebním povolením ze dne 26. 4. 2004. Při rekonstrukci byl vytvořen i přesah střechy, který byl nezbytný, neboť nahrazoval původní střechu nad schodištěm nad sklepem stavebníků, která byla při rekonstrukci odstraněna. I pokud tedy byl přesah střechy větší, než dle projektové dokumentace, jednalo se o zjevnou odchylku, která existovala již v době vydání kolaudačního rozhodnutí. Stavební úřad na základě opětovné kontrolní prohlídky uvedl, že odchylky byly zřejmé již během závěrečné kontrolní prohlídky v rámci kolaudace. Důvody odchylek byly praktické a spočívaly v ochraně majetku stavebníků. Podle § 118 odst. 7 stavebního zákona z roku 2006 lze v případě nepodstatných odchylek změnu projednat při vydání kolaudačního rozhodnutí, čemuž tak bylo i v projednávaném případě. Stavba sama o sobě nijak nebrání provedení zateplení štítové zdi domu žalobců. Žalobci nedoložili, že by změny stavby způsobily poškození fasády jejich domu, ani že by stavba zabírala jejich pozemek.

Další vyjádření žalobců a stavebníků

16. Žalobci a stavebníci na sebe ještě reagují v dalších třech vyjádřeních, v nichž zejména rozebírají své vzájemné spory ohledně stavby garáže a zateplení štítové zdi a různé aspekty historických řízení v těchto věcech (zejména ve vztahu k otázce zneužití práva podáním této žaloby). Tato vyjádření neobsahují žádná nová tvrzení ani argumenty relevantní pro posouzení věci.
17. Ve vyjádření ze dne 17. 9. 2025 stavebníci reagují na doplnění žaloby. Uvádí, že žalobní argumentace je založena na tvrzení, že stavba byla provedena v rozporu se stavebním povolením a projektovou dokumentací a že tyto změny nebyly zohledněny ani projednány v rámci kolaudace. Žalobci však netvrdí, že by ke změně stavby došlo až po vydání kolaudačního rozhodnutí. Jejich námitky tak jsou podle stavebníků nepřijatelné, neboť ve skutečnosti směřují proti pravomocnému rozhodnutí, které již nelze prolomit a přezkoumávat. Předmětem řízení o odstranění stavby bylo posouzení, zda došlo ke změně dokončení stavby v období od kolaudace do doby, kdy žalobci vznesli námitky, nikoliv zákonnost a správnost kolaudačního rozhodnutí. Rozhodnutí správních orgánů nejsou nepřezkoumatelná, neboť správní orgány vyložily, že změna rozměrů stavby byla zjevná již z geometrického plánu vloženého do katastru společně s kolaudačním rozhodnutím. Nemohly zhojit stručnější odůvodnění kolaudačního rozhodnutí.

Procesní předpoklady

Žaloba žalobkyně b) je nepřijatelná

18. Podle § 5 s. ř. s. se lze ve správním soudnictví domáhat ochrany práv jen na návrh a po vyčerpání řádných opravných prostředků, připouští-li je zvláštní zákon, pokud nestanoví tento nebo zvláštní zákon jinak.
19. Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřijatelný.
20. Podle § 68 písm. a) s. ř. s. žaloba je nepřijatelná také tehdy, nevyčerpal-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k oprávněnému prostředku jiného.
21. Nutnost vyčerpání opravných prostředků ve správním řízení před podáním žaloby k soudu [§ 5, § 68 písm. a) s. ř. s.] je třeba vnímat jako provedení zásady subsidiarity soudního přezkumu a minimalizace zásahů soudů do správního řízení. To znamená, že účastník správního řízení musí zásadně vyčerpat všechny prostředky k ochraně svých práv, které má ve své procesní dispozici, a teprve po jejich marném vyčerpání se může domáhat soudní ochrany. Soudní přezkum správních rozhodnutí je totiž koncipován až jako následný prostředek ochrany subjektivních veřejných práv, který nemůže nahrazovat prostředky nacházející se uvnitř veřejné správy (viz již rozsudek Nejvyššího správního soudu, dále jen „NSS“, ze dne 12. 5. 2005, č. j. 2 Afs 98/2004 – 65, č. 672/2005 Sb. NSS).
22. Z obsahu správního spisu vyplývá, že správní orgány jednaly v řízení o odstranění stavby, jehož výsledkem bylo prvostupňové a napadené rozhodnutí, s žalobkyní b) jako s účastnicí řízení. Prvostupňové rozhodnutí jí bylo řádně doručeno (dle doručenký si je dne 1. 11. 2024 osobně převzala). Přesto proti němu nepodala odvolání, které podal jen žalobce a). Odvolání

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

dle § 81 a násl. správního řádu představuje řádný opravný prostředek ve smyslu § 68 písm. a) s. ř. s. (viz např. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 12. 3. 2013, č. j. 7 As 100/2010 – 65, č. 2837/2013 Sb. NSS) Žalobkyně byla jako účastnice řízení před stavebním úřadem oprávněna je podat (viz § 81 odst. 1 správního řádu; stavební zákon z roku 2006 neobsahuje zvláštní úpravu). Nestačí, že odvolání podal žalobce a) jako spoluvlastník sousední nemovitosti (viz rozsudek NSS ze dne 9. 12. 2010, č. j. 9 As 43/2010 – 50). Jelikož žalobkyně b) odvolání nepodala, je její žaloba nepřipustná dle § 68 písm. a) s. ř. s. Soud ji proto odmítl dle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Otázka žalobkyniny aktivní legitimace (zda je či není dotčena na svých právech napadeným rozhodnutím) není pro posouzení procesního předpokladu spočívajícího v (ne)vyčerpání řádných opravných prostředků relevantní.

Žalobu žalobce a) lze věcně projednat

23. Soud dále ověřil, že žaloba podaná žalobcem a) byla podána osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků, je včasná a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené.
24. Soud nesouhlasí se stavebníky, že žaloba je nepřipustná pro zneužití práva [§ 68 písm. f) s. ř. s.]. Při výkladu tohoto ustanovení zdejší soud dosud vycházel zejména z judikatury NSS, která již před účinností zákona č. 284/2021 Sb., jímž byl tento důvod odmítnutí žaloby vložen do s. ř. s., dovodila, že rozhodující pro kvalifikaci podání jako zjevně obstrukčního, a tedy zneužívajícího právo podat žalobu, je početnost, sériovost a stereotypnost vedených sporů, spojená s opakováním obdobných či zcela identických argumentů (viz usnesení ze dne 13. 11. 2014, č. j. 10 As 226/2014 – 16, které NSS následoval v řadě dalších, např. ze dne 19. 7. 2023, č. j. 9 As 133/2023 – 7, či ze dne 17. 7. 2023, č. j. 5 As 112/2023 – 7, a zdejší soud z nich vyšel např. usnesení ze dne 10. 12. 2024, č. j. 41 A 62/2024 – 13, či ze dne 3. 6. 2025, č. j. 53 Ad 2/2025 – 210). O obdobný případ se nyní zjevně typově nejedná a ani to stavebníci netvrdí. Soud připouští, že zneužití práva může mít i jiné podoby. Nejeví se mu ale, že by podaná žaloba zjevně nesledovala ochranu veřejných subjektivních práv žalobců, nýbrž měla jen za cíl způsobení újmy stavebníkům (viz např. bod 23 usnesení NSS ze dne 2. 2. 2023, č. j. 9 Afs 3/2023 – 27). Pomine-li soud, že žaloba ani nesměruje přímo proti stavebníkům, ale proti žalovanému, a že soud nemůže stavebníkům uložit samotné odstranění stavby (postup dle § 309 odst. 2 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, žalobce nenavrhnul), z obsahu správního spisu je zřejmé, že žalobce a) je mezujícím sousedem stavebníků a stavba se nachází přímo na hranici s jeho pozemkem – dokonce bezprostředně stavebně navazuje na dům žalobce (to ani stavebníci nepopírají). Už jen tento fakt svědčí o tom, že existencí a neodstraněním stavby může být žalobce dotčen na svých právech. Není tedy zjevné, že by hlavním účelem žaloby byla „šíkana“ stavebníků.
25. Obecně navíc platí, že uplatnění principu zákazu zneužití práva je přípustné jen zcela výjimečně (viz např. rozsudek NSS ze dne 4. 5. 2011, č. j. 7 Afs 4/2011 – 72, a tam citovaná judikatura). Stavebníci v podstatě poukazují pouze na to, že žalobci začali proti stavbě brojit až po dlouhé době od její kolaudace a že žaloba má za cíl nátlak na stavebníky. Není však ničím neobvyklým, že řízení o odstranění stavby je vedeno až po dlouhé době od jejího provedení, a to i na podnět vlastníka jiné nemovitosti (viz např. rozsudek zdejšího soudu ze dne 27. 3. 2024, č. j. 43 A 35/2023 – 59, a navazující rozsudek NSS ze dne 16. 7. 2025, č. j. 4 As 91/2024 – 56, v nichž byla řešena stavba vzniklá na přelomu osmdesátých a devadesátých let dvacátého století). Stavební zákon ani nezná institut promlčení, a stavební

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

úřad tak uplynutím jakkoli dlouhého časového období od provedení nepovolené („černé“) stavby neztrácí oprávnění, respektive povinnost takovou stavbu projednat v řízení o odstranění (viz rozsudek NSS ze dne 11. 4. 2013, č. j. 7 As 154/2012 – 26, či ze dne 8. 8. 2025, č. j. 22 As 77/2025 – 40). Tvrzení stavebníků o údajném nátlaku spočívajícím v tom, že si žalobci snaží prostřednictvím žaloby vynutit souhlas stavebníků se zateplením zdi domu žalobců, se nevymykají běžným sousedským sporům, které pravidelně provází řízení ve stavebních věcech. Soud navíc ani nespátřuje nic *a priori* nepoctivého na úmyslu žalobců dosáhnout dohody, na jejímž základě by akceptovali dodatečné povolení stavby (je-li skutečně nepovolená) oproti souhlasu stavebníků se zateplením štítové zdi žalobců. Ani to se ničím neliší od běžných sousedských sporů a jejich řešení prostřednictvím vzájemných dohod a ústupků. Soud tedy neshledal žádné výjimečné okolnosti, které by odůvodňovaly odmítnutí žaloby dle § 68 písm. f) ve spojení s § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

26. Pro úplnost soud dodává, že tvrzení stavebníků o době, po kterou byla stavba ze strany žalobců akceptována, či o vzájemných sousedských sporech, by mohla být relevantní, pokud by soud nyní projednával zásahovou žalobu ve smyslu rozsudku rozšířeného senátu NSS ze dne 26. 3. 2021, č. j. 6 As 108/2019 – 39, č. 4178/2021 Sb. NSS, *ŽAVES*, již by se žalobci domáhali *zahájení* řízení o odstranění stavby (viz bod 88 rozsudku *ŽAVES* a např. rozsudek NSS ze dne 31. 1. 2024, č. j. 8 As 84/2023 – 71, z nichž plyne, že podmínkou přípustnosti takové žaloby je i to, že nesleduje zneužití práva). To ale není nynější případ. Stavební úřad řízení o odstranění stavby již zahájil a soud nyní přezkoumává rozhodnutí z něj vzešlá. Rozsudek *ŽAVES* je tak neaplikovatelný.
27. Soud tedy na základě žaloby žalobce a) přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu napadených výroků a v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání, neboť postupoval podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Jednání nebylo zapotřebí ani k provádění dokazování. Některé z listin navržených k důkazu byly součástí správního spisu, jímž se zásadně nedokazuje (rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 10. 2014 – navrženo žalobci; protokol z místního šetření ze dne 10. 10. 2023, kolaudační rozhodnutí ze dne 9. 1. 2006, výzva stavebníků ze dne 19. 8. 2024, odpověď žalobců ze dne 17. 9. 2024, vyjádření stavebníků k odvolání, odborné vyjádření Ing. Š., prvostupňové rozhodnutí, vyjádření stavebníků k oznámení o zahájení řízení o odstranění stavby – vše navrženo stavebníky). Zbývající důkazní návrhy (stavební povolení k zateplení domu žalobců, vyjádření geodeta, usnesení sp. zn. VÝST 25251/06, geodetický plán – garáž 2007, obsáhlá fotodokumentace včetně fotodokumentace doručené soudu dne 25. 8. 2025, účastnický výslech žalobců, žádost stavebníků ze dne 30. 11. 2023, dopisy stavebníků, sdělení stavebního úřadu ze dne 18. 3. 2024 a protokol z místního šetření ze dne 15. 2. 2024 – vše navrženo žalobci; přizvání účastníků k místnímu šetření ze dne 7. 8. 2006, protokol z místního šetření ze dne 14. 8. 2006, rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 4. 2007, rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 27. 8. 2007 a fotodokumentace pozemku a garáže – vše navrženo stavebníky) se týkaly prokázání skutečností, které nebyly relevantní pro posouzení věci (viz zejm. níže body 29, 30 a 38).

Posouzení věci

28. Podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona z roku 2006 stavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi stavby prováděné nebo

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

provedené bez rozhodnutí vyžadovaného stavebním zákonem nebo bez opatření nebo jiného úkonu toto rozhodnutí nahrazující anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena.

29. S ohledem na argumentaci žalobce a) i stavebníků, která je do značné míry mimoběžná, soud pokládá za nezbytné úvodem vymezit, jaké skutečnosti jsou relevantní z hlediska předmětu nynějšího řízení, resp. řízení před správními orgány.
30. Správní orgány vedly řízení o odstranění stavby dle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona z roku 2006 z důvodu, že stavba byla provedena bez rozhodnutí či jiného opatření vyžadovaného stavebním zákonem anebo v rozporu s ním (viz oznámení o zahájení řízení ze dne 3. 4. 2024). Z tohoto řízení vzešlo prvostupňové i napadené rozhodnutí. Pro vydání rozhodnutí o odstranění stavby podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona z roku 2006 je přitom podstatné pouze to, zda uvedená stavba byla provedena bez rozhodnutí či opatření vyžadovaného stavebním úřadem, popř. v rozporu s ním a nebyla povolena ani dodatečně (viz obdobně bod 21 rozsudku NSS ze dne 6. 8. 2025, č. j. 6 As 32/2025 – 26). Pokud tedy žalobce a) namítá (a stavebníci tomu různě oponují), že stavba mu brání v zateplení štitové zdi; zabírá část pozemku žalobců; byla povolena nebo zkolaudována protiprávně (jinými slovy, že povolovací rozhodnutí jsou nezákonná); že u stavby byly porušeny protipožární předpisy; či že stavba žalobcům působí škodu (poškozuje fasádu), jedná se o námitky mířící mimo předmět řízení. V řízení o odstranění stavby dle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona z roku 2006 ani v soudním řízení o rozhodnutí, které je jeho výsledkem, nelze posuzovat zákonnost samotného umístění či povolení stavby včetně námitk soukromoprávního charakteru. Podstatné je pouze, zda takové rozhodnutí bylo vyžadováno zákonem, existuje a zda stavba byla provedena v souladu s ním (popř. zda stavba nebyla dodatečně povolena). Ze stejných důvodů jsou irelevantní tvrzení žalobce a) a stavebníků o zateplování štitové zdi a vzájemných historických i nynějších sporech a aspektech různých jiných řízení (zejm. str. 3 a 4 doplnění žaloby – jak probíhalo zateplování, že žalobcům vznikla škoda odpadnutím a odstraněním desek, kudy vede společná hranice pozemků, že stavebníci „svévolně“ zasahovali do domu žalobců instalací svodu a otlučením fasády atp. a další související tvrzení, jimiž na sebe následně žalobce a stavebníci reagovali). Ani tato tvrzení nijak nesouvisí s předmětem řízení s výjimkou tvrzení o tom, že stavba byla provedena v rozporu s projektovou dokumentací (což je ale skutečnost, která v zásadě není sporná mezi účastníky ani stavebníky).
31. Žalobce a) namítá, že správní orgány nedostatečně odůvodnily svůj závěr o tom, že změny stavby oproti projektové dokumentaci nevyžadovaly samostatné řízení, zejména nepopsaly, jaké parametry stavby byly hodnoceny a v jakých limitech a na základě jakých právních předpisů je mohl stavební úřad vzít na vědomí. Tato námitka dle názoru soudu nesměřuje vůči kolaudačnímu rozhodnutí, jak tvrdí stavebníci, ale přímo se týká rozhodnutí prvostupňového i napadeného. Předmětem řízení o odstranění stavby byla obecně otázka, zda stavba (garáž) byla či nebyla postavena v souladu se stavebním povolením a projektovou dokumentací (včetně toho, zda případné změny byly či nebyly nějakým způsobem povoleny, resp. zda to bylo vyžadováno) – nikoliv tedy pouze dílčí zjištění, zda stavba doznala změn oproti stavu v době kolaudace. Námitky, že stavba byla provedena v rozporu s projektovou dokumentací a že správní orgány dostatečně nevysvětlily, zda dodatečné změny vyžadovaly či nevyžadovaly povolení, popř. mohly být toliko vzaty na vědomí v rámci kolaudačního řízení, jsou tedy přípustné ani se nemíjí s předmětem řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

32. Správní orgány v odůvodnění svých rozhodnutí vyšly z toho, že stavba skutečně neodpovídá ověřené projektové dokumentaci (co do délky a provedení střechy), což v zásadě nepopírali ani stavebníci, neboť sami předložili odborné vyjádření Ing. Š. (autora projektové dokumentace) ze dne 29. 4. 2024, dle něž byl vytvořen větší přesah střechy nad garáží oproti původně projektovanému. Správní orgány dále zjistily, že stavba je nyní ve stejném stavu, jako byla v době místního šetření v rámci kolaudačního řízení a v době vydání kolaudačního rozhodnutí ze dne 9. 1. 2006 (což také není sporné). Stavební úřad na základě toho dovedl, že odchylky od projektové dokumentace musely být zřejmé již během kontrolní prohlídky v rámci kolaudačního řízení, „*patrně*“ neměly vliv na funkci stavby a její okolí, neohrožovaly zdraví a bezpečnost osob a nebránily řádnému a nerušenému užívání stavby, a proto je stavba v souladu s pravomocnými rozhodnutími. Žalovaný k tomu dodal, že z protokolu z ústního jednání spojeného s místním šetřením (v rámci kolaudačního řízení) ani z kolaudačního rozhodnutí sice neplyne, jaké změny oproti schválené projektové dokumentaci byly schváleny, avšak z geometrického plánu předloženého ke kolaudaci je zřejmé, že se jedná o posunutí jedné z obvodových stěn. Lze oprávněně předpokládat, že stavební úřad tuto změnu stavby posoudil jako změnu oproti projektové dokumentaci, kterou není nutné projednávat v samostatném řízení. Vyhodnotil tak, že změnu oproti projektové dokumentaci není nutné projednávat v řízení o změně stavby před dokončením, vzal ji na vědomí a vydal kolaudační rozhodnutí, které nabylo právní moci dne 6. 2. 2006.
33. Soud konstatuje, že tyto závěry jsou nepřezkoumatelné. Z rozhodnutí správních orgánů nelze s jistotou dovést ani to, zda pokládaly odchylky skutečného provedení stavby od projektové dokumentace za takové, že *nevyžadovaly* žádné povolení, anebo zda měly za to, že *byly povoleny* v rámci kolaudace (vzetím na vědomí při místním šetření či přímo kolaudačním rozhodnutím). Jeví se, že prvostupňové rozhodnutí stojí spíše na prvním závěru, tedy že stavba sice byla provedena v rozporu se stavebním povolením (ověřenou projektovou dokumentací), ale odchylky byly takového charakteru, že je nebylo nutné povolovat. Odůvodnění napadeného rozhodnutí je pak ještě méně srozumitelné. Žalovaný uvedl, že stavební úřad změnu stavby posoudil jako změnu oproti projektové dokumentaci, kterou není nutné projednávat v samostatném řízení o změně stavby před dokončením, což naznačuje, že *patrně* povolení nevyžadovala. Současně ale uvedl, že z protokolu z ústního jednání ze dne 3. 1. 2006 ani kolaudačního rozhodnutí nelze dovést, jaké změny schválené oproti projektové dokumentaci byly „*schváleny*“; že stavební úřad změnu „*vzal na vědomí*“ a „*vydal kolaudační rozhodnutí*“, které nabylo právní moci; a posléze žalovaný popisoval, že dřívější úkony správních orgánů nelze zpochybňovat jen z důvodu nepřesných formulací a nižší obsahové úrovně. Z toho spíše plyne, že odchylky od skutečného provedení stavby byly nějakým způsobem (vzetím na vědomí) povoleny v rámci místního šetření v kolaudačním řízení, popř. kolaudačním rozhodnutím.
34. Rozporným a nejednoznačným závěrům správních orgánů nenapomáhá ani to, že z jejich rozhodnutí nejsou zřejmé žádné právní úvahy ani toho nejzákladnějšího rázu. Není dokonce ani v nejhrubších rysech zřejmé, z jaké úpravy stavebního práva vyšly (který z několika stavebních zákonů aplikovaly). V důsledku toho nelze seznat, o jaká ustanovení právních předpisů správní orgány opřely své úvahy o tom, že zjištěné odchylky (změna) stavby oproti ověřené projektové dokumentaci nevyžadovaly povolení, popř. že je bylo možné nějakým způsobem povolit v kolaudačním řízení. Soud připomíná, že obsahem odůvodnění

rozhodnutí správního orgánu musí být i „*úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů*“ (§ 68 odst. 3 správního řádu).

35. Soudu tak nezbyvá konstatovat, že napadené rozhodnutí j nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost i nedostatek důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.].
36. Žalovaný tak bude muset v první řadě vyjasnit, podle jaké právní úpravy je třeba odchylky stavby od ověřené projektové dokumentace posuzovat. S ohledem na to, že kolaudační řízení bylo vedeno ještě v roce 2006, kdy bylo vydáno i kolaudační rozhodnutí, připadá v úvahu i aplikace zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu. Následně teprve posoudí, zda dle aplikovatelné právní úpravy vyžadovaly odchylky (změny) stavby od ověřené projektové dokumentace povolení (či jiný úkon stavebního úřadu), a popř. zda je získaly.
37. Soud se toliko nad rámec pozastavuje i nad některými skutkovými závěry žalovaného. Žalovaný uzavřel, že z protokolu z ústního jednání ze dne 3. 1. 2006, resp. obsahu kolaudačního rozhodnutí nelze dovodit, jaké změny oproti projektové dokumentaci byly schváleny (a následně se odvolával na to, že dřívější úkony správních orgánů nelze zpochybňovat jen pro nedostatečnou přesnost). V protokolu z ústního jednání ze dne 3. 1. 2006 se nicméně výslovně uvádí, že odchylky od ověřené projektové dokumentace jsou „*zakresleny v projektové dokumentaci*“ a v souladu s tím se z odůvodnění kolaudačního rozhodnutí podává, že „*[n]epodstatné odchylky skutečného provedení stavby od ověřené projektové dokumentace, které jsou v ní vyznačeny, nevyžadují zvláštní řízení a stavební úřad je vzal na vědomí.*“ (zvýraznil soud). Jeví se dále, že tyto odchylky skutečně v projektové dokumentaci zakresleny jsou (červenou barvou – např. třetí střešní okno ve výkresu řezu B – B). Závěr žalovaného o tom, že protokol, resp. kolaudační rozhodnutí nespecifikují odchylky stavby od projektové dokumentace, které byly předmětem kolaudačního řízení a rozhodnutí, se tedy zdá být v rozporu s obsahem správního spisu. Vzhledem k tomu, že odpovídající žalobní bod žalobce a) neuplatnil, se ovšem touto otázkou soud nemůže blíže zabývat a vyslovit v tomto směru závazný právní názor.
38. Jde-li o tvrzení, že stavebníci byli v dobré víře, žalovaný je poprvé nadnesl až ve vyjádření k žalobě. Správní orgány přitom nemohou v soudním řízení své rozhodnutí dále doplňovat a rozvíjet o novou argumentaci (viz např. bod 25 rozsudku NSS ze dne 23. 4. 2021, č. j. 3 As 250/2020 – 77). Bylo by navíc v tuto chvíli předčasné, aby se soud dobrou vírou stavebníků zabýval. Správní orgány zatím ani přezkoumatelně nevyložily, zda stavba (resp. odchylky skutečného provedení stavby od ověřené projektové dokumentace) dle zákona vyžaduje či nevyžaduje povolení nebo jiný úkon je nahrazující a zda popř. nějakým způsobem povolena byla. Až v případě, že by dospěly k závěru, že jsou splněny podmínky pro její odstranění dle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona z roku 2006, má smysl se zabývat případnou dobrou vírou stavebníků, resp. celkovou proporционаlitou rozhodnutí o odstranění (viz např. již citovaný rozsudek NSS č. j. 6 As 361/2023 – 40 či rozsudek NSS ze dne 27. 2. 2025, č. j. 4 As 271/2024 – 62). Soud nicméně připomíná, že přiměřenost zásahu do vlastnického práva vlastníka stavby, která má být odstraněna, je zpravidla obecně zajištěna možností požádat o její dodatečné povolení (viz bod 25 rozsudku č. j. 4 As 271/2024 – 62). Správní soudy se také již zabývaly tím, za jakých podmínek může kolaudační rozhodnutí (souhlas) založit dobrou víru stavebníka. Především je třeba, aby stavební úřad při kolaudaci věděl o skutečném provedení stavby, tedy aby stavba včetně

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

změn byla skutečně předmětem kolaudačního rozhodnutí (viz bod 28 rozsudku NSS ze dne 5. 2. 2025, č. j. 8 As 126/2024 – 41). V tomto ohledu by mohl být relevantní i obsah protokolu z ústního jednání ze dne 3. 1. 2006, resp. samotného kolaudačního rozhodnutí včetně odchylek vyznačených v projektové dokumentaci (viz výše bod 37).

39. Žalobcovu námitku, že se správní orgány nedostatečně vypořádaly s jeho argumentací, soud nepokládá za řádný žalobní bod ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Toto ustanovení ukládá žalobci povinnost uvést v žalobě konkrétní skutková tvrzení a právní argumentaci. Výrazem „konkrétní“ je myšleno ve vztahu k žalobci a k projednávané věci individualizované tvrzení. Skutková tvrzení nemohou být toliko typovou charakteristikou určitých „obvyklých“ nezákonností (viz např. bod 19 rozsudku NSS ze dne 12. 3. 2025, č. j. 4 As 146/2024 – 81). Žalobce a) pouze obecně cituje judikaturu NSS k nepřezkoumatelnosti správních rozhodnutí, aniž by vznesl jediné konkrétní skutkové tvrzení (zejména jaká část jeho argumentace či námitka zůstala nevypořádána). Zcela nad rámec soud může pouze uvést, že žalovaný se zabýval i odvolacími námitkami žalobce a), a to zejména na str. 5 napadeného rozhodnutí.

Závěr, náklady řízení a vrácení soudního poplatku

40. S ohledem na shora uvedené závěry soud napadené rozhodnutí druhým výrokem zrušil podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.), v němž je žalovaný vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
41. O náhradě nákladů účastníků řízení o žalobě žalobkyně b) soud rozhodl třetím výrokem v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s., podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.
42. O náhradě nákladů účastníků řízení o žalobě žalobce a) soud rozhodl čtvrtým výrokem podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalovanému jako neúspěšnému účastníkovi náhrada nákladů nenáleží. Žalobce a), který ve věci uspěl, má proti žalovanému právo na plnou náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení. Náhradu nákladů řízení tvoří: odměna advokáta za tři úkony právní služby po 4 620 Kč (převzetí a příprava zastoupení, sepsí žaloby a jejího doplnění) podle § 7 bodu 5, § 9 odst. 5 a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, a paušální náhrada hotových výdajů za tři úkony právní služby po 450 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Zástupce žalobce a) je zároveň plátcem DPH, proto je odměna navýšena o její náhradu ve výši 3 194,10 Kč (21 %). Součástí nákladů řízení je i žalobcem a) zaplacený soudní poplatek za podání žaloby ve výši 3 000 Kč. Celková náhrada nákladů, kterou je žalovaný povinen žalobci a) zaplatit, tak činí 21 404,10 Kč. Náhrada je splatná do třiceti dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.) k rukám zástupce žalobce a) (§ 64 s. ř. s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád). Soud žalobci a) nepřiznal náhradu nákladů řízení spočívající v odměně advokáta a paušální náhradě hotových výdajů za repliku a další dvě vyjádření, neboť neobsahovala žádná nová tvrzení ani argumentaci relevantní pro věc samu. Nejednalo se tedy důvodně vynaložené náklady.
43. Osoby zúčastněné na řízení podle § 60 odst. 5 s. ř. s. nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť jim soud neuložil žádnou povinnost a ani neshledal žádné důvody zvláštního zřetele hodné.

44. Posledním výrokem soud podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč žalobkyni b) ve lhůtě do třiceti dnů od právní moci rozsudku (§ 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích), neboť její žalobu odmítl před prvním jednáním.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 6. října 2025

Lenka Oulíková v.r.
předsedkyně senátu